

og større end Bryssel, altsaa forsaavidt ogsaa en Hovedstad, men jeg mener, at det slet ikke kommer i Betragtning. En Stad, der ikke er Hovedstad, kan have akkurat samme Betydning for vedkommende Magt som Krigsmagt, saa den ikke vilde lade den bombardere. Jeg veed nok, at Folk ere meget ængstelige for Hovedstadens Bombardement, og jeg maa ogsaa sige, at det er Noget, man bør gjøre alt Muligt for at undgaa. Det er jo ogsaa netop for at undgaa et Bombardement af Kjøbenhavn, at vi vilde have Middelfrundsfortet. Det ærede Medlem sagde, at vi ikke kunne forvare at udsætte Kjøbenhavn for Bombardement. Det gjør det ærede Medlem, hvad Dag det skal være. Det er jo ikke denne Regjering, der har anlagt den nuværende Søbefæstning, den er jo ogsaa vedtagen af dette Thing, og altsaa saalænge den er der, maa man jo søge at bruge den til Forvar. Man kan ikke vente, at nogen Krigsminister skal kommandere Besætningen ind fra Søbefæstningen, forlade sine Kanoner blot for ikke at udsætte Kjøbenhavn for Bombardement. Det er netop for at undgaa dette farlige Bombardement, at vi vilde gjøre, hvad der kan gøres. Naar iøvrigt det ærede Medlem mente, at en enkelt Granat, udrustet med de nuværende Sprængtoffer, skulde være tilstrækkelig her i Kjøbenhavn, maa jeg sige, at jeg har en hel Del bedre Tro til, at den kjøbenhavnske Befolkning dog ikke er saaledes vanslegtet fra tidligere, at den vil lade sig skræmme, selv om der kommer 100 Granater. Naturligvis vil Befolkningen flytte ud af det Kvarter, der bliver beskidt, og der vil komme Aldebrande, men at man derfor skulde bringes til at overgive sig strax, tror jeg virkelig ikke paa. Men det er i ethvert Tilfælde netop for at undgaa et saadant Bombardement, at Regjeringen har foreslaaet et Fort paa Middelfrunden. Det ærede Medlem var meget misfornøiet med, at jeg havde fortalt, hvad Sjenden skulde gjøre og vilde gjøre, og tillagde det slet ingen Betydning. Det kan være meget muligt, at det ikke har det, men jeg kan ikke sige Andet, end at naar man udtaler Sigt, gjør man det, idet man gaar ud fra, at der findes visse Regler for Angreb til Søs og til Lands, og dem forudsætter man, at Sjenden vil følge, idet man gaar ud fra, at han vil være sig saa fornuftig ad som muligt. Det er jo ikke os her, der skrive disse Regler, det er virkelig almen-gyldige Regler. Og det er netop Sjenden, der viser os Veien til, hvorledes et saadant Angreb skal føres. Dernæst pointerede det ærede Medlem meget stærkt, at jeg skulde have sagt, at det var et fuldt færdigt Fort. Ja, det sagde jeg, at det var, men jeg har

tillige sagt, at det kunde modtage Forbedringer, at man kunde sætte et eller to Taarne derpaa, ligesom man jo har forbedret Prøvestenens og Tretroners Kasematter. Jeg mener, at det er et fuldt færdigt Fort, der er i Stand til, selv om det er et gaabent Batteri, at tage Kampen op, men derfor kan det naturligvis blive bedre. Jeg er ikke bange for at sige ved denne Udtalelse, jeg har ikke haft nogen anden Anstuelse, siden Forslaget kom frem, end den samme, at det er et fuldt færdigt Fort, men som er i Stand til at forbedres i sin Tid med de Midler, Krigsvidenskaben til den Tid raader over, og de Pengene, man til den Tid raader over. Naar det ærede Medlem vil tale om Landsthingets Betænkning i sin Tid, der sag stærkt pointerede Nødvendigheden af Dækning, saa er dette ganske rigtig. Jeg kjenner meget godt den Betænkning, det ærede Medlem behøver ikke at citere den, jeg kjenner den meget nøie, men den Dækning, der navnlig er Tale om, er Dækning mod Granater og hurtigfyndende Kanoner. Vi vilde ogsaa have her Dækning for Mandstabet, men ikke ved Hjælp af disse enorm dyre Taarne, men gennem Skjolde, Forbindingsaffutager o. dsl. Jeg siger, utrykkelig, at den Dækning opgaiver man ikke, men derimod opgiver man Dækningen af Kanonerne mod Demontering, fordi den er for dyr. Endelig kom det ærede Medlem ind paa, hvorledes man fornuftigvis skulde bære sig ad, naar man skulde lægge en Plan til et saadant Arbejde. Det ærede Medlem mente, at man maatte gjøre sine Bestillinger i Tide, og at der ikke var Noget i Veien for at bestille disse Taarne samtidig, maaste end ogsaa hos flere Fabrikker. Det er ganske vist, men det er netop det, jeg troede, man havde forstaaet af mine Udtalelser for, at det vilde blive saa overordentlig kostbarere, at bestille alle paa engang, end naar de bestilles til Levering efterhaanden. Der skal have en særegen Model og Metalsform, og derfor bestiller man dem til Levering kun en ad Gangen, naar den første er færdig, fabrikeres den anden og saa fremdeles. Hvad kunde det nytte at bestille dem, saa snart vi begynde at arbejde derude. Vi maa tage Hensyn til, naar vi kunne begynde at modtage dem, det er først fra det Dieblis af, at Arbejdet er freddet frem til et vist Standpunkt; det ærede Medlem vil derfor kunne regne ud, at hvad jeg har sagt, laar temmelig nøie til. Man kan ikke begynde at sætte Pantfertaarne op, førend Bygningen er freddet frem til en vis Grad. Pantfertaarnene staa paa et kolossalt Betonfundament, og inden dette opstilles, maa Opfyldningen have sat sig noget, saaledes at man kan være sikker paa,